

Lži jsou jako déšť

Leoš Mareš

Celý čtyři století příběh Rómea zná svět,
jen se svojí Julií žil lásku jak má bejt.
I nám to hezky začalo, do řeči jsme se prostě dali,
byla jsi tak krásná, tebe Kapuleti adoptovali.
Myslel jsem, že je to navždy, i navěčnost krát dva.
Nechtěl jsem hrát na pravdu, nedráždit rukou lva.
Jenže najednou to cejtim, sevřelo se mi břicho.
Teď nebude to dej mi pusou, čím porušíš ticho.
Prej je tu ještě někdo, kdo jednou chce ti říkat ženo.
Předpověď se mění, nad Veronou zataženo,
tak sem asi druhej, to teď asi letí.
Lepší je bejt druhej, než třetí.

R: Lži jsou jako déšť, a už zase prší.
Lži jsou jako déšť, a už zase prší.

Lži jsou jako déšť, co skrz na cestě promočí,
jel jsem ve vlaku důvěry, kde nebyl ani průvodčí.
Tvoje tvář je krásná, na všechny se směje,
řekneš teď to nejde, zavolám ti, a už zase leje.
A proti týhle vodě vážně nemůžu tě chránit,
chceš bejt s někym jinym, nemůžu ti bránit.
Když jsme byli spolu, mělo to silný stránky,
teď slyším už jen vstoupili jste do hlasový schránky.
Já nejsem žádněj Rómeo a Šejkspír, to vím.
Co uměl jeho inkoust, to prostě moje srdce neumí.
Vim, bojovat bych měl, proti všem a všemu,
vážně chci tě moc, ale za jakou cenu.

R: Lži jsou jako déšť, a už zase prší.
Lži jsou jako déšť, a už zase prší.

Já vim že jsem se nezeptal, jestli jsem tu jediný,
snads mi ani nelhala, bylo to tak nevinný.
Jenže nevinný lži nejsou jako nejsou suchý slzy,
můžeš s nima ublížit, a pak tě to mrzí.

R: Lži jsou jako déšť, a už zase prší.
Lži jsou jako déšť, a už zase prší.
Lži jsou jako déšť, a už zase prší.